

מוסדות סגורים
(המשך מעמוד 35)

ריכוז. לילה אחד בילה בצנינוק, ומשם עבר בחזרה למחלקה הסגורה.
"הוא היה מלא סימנים, היו לו סימני מכות על הפנים ועל הראש. התברר לי שהוא התחצף רווקא למרדכי הכיטיוב והכירידין במוסד, כחור שאני ממש הערצתי. הבן שלי סיפר לי שאחרי שהתחצף, המרדכי הרג אותו במכות.
"אני אמרתי לו שזה מגיע לו, ואסור להתחצף למרדכיים", אמרת חני, וניכר כי עשתה כמיטב יכולתה ככל המצבים כדי לשמור על אויביקטיביות לגבי בנה.

יומיים אחרי המיקרה התקוטט ששון עם נער אחר בגלל כדור פינג-פונג. ציפורנו של ששון פגעה ליד עינו של הנער השני והשאירה שם שריטה. המוסד הגיש נגדו תלונה למיטרה על תקיפת החניך. המרדכי הצטרף. והגיש גם הוא תלונה נגד ששון. על כך שתקף אותו כאשר התחצף אליו.

ששון הועבר לתא במיטרת-הרצ"ל. ונשפט על שתי העבירות.

"שאלתי אותו או: תגיד לי, ששון, אפשר בכלל לצאת פעם מכל המעגל הזה? והוא ענה לי: אולי אפשר לצאת, בקושי, אם נהיים מלשיץ וסגנר' (מש"רת).

ששון נידון על שתי העבירות הללו לעוד תישעה חודשים במוסד סגור, והוא הועבר למוסד גלעם בגליל.

לתת צ'אנס

לחני יש הרבה מילים טובות על מוסד גלעם. היא נושבת את צוות המקום, את התנאים הפיסיים ואת הנוף. אבל, לדבריה, גם במוסד זה יש סמים, והמרדכיים אינם מצליחים להתגבר על כך. "בכל המוסדות הללו יש סמים. אם בבתי-סודר יש סמים, אז ברור שבמוסד רות כאלה קל יותר להכניס סמים", היא אמרת.

במוסד גלעם הסתבך ששון בפרשה של סחיטה באיומים. הוא דרש מחניך כים לעשות לו עיסוי ולשטוף לו את החרד. כמה מהם התאחדו וסיפרו על כך למרדכיים. ששון הועבר לבית הכלא בתל-מונר, ונידון לחודשיים נוספים במעון על העבירה הזו. הוא הוחזר לגלעם.

"אני מכורה לבן שלי. אני מוכנה לעשות בשבילו הכל. אבל כעת הוא מתבגר, אני לא אוכל תמיד להגן עליו. אני יודעת שרוב הצעירים שנמצאים בגלעם גומרים בתל-מונר, כפושעים צעירים. ולכן כליכך מהדהדות באוזני באירוניה המילים שאמרה לי השופטת, כאשר ביקשתי ממנה לא לשלוח את בני למוסד סגור. תמיד יש זמן לשלוח ילד לתל-מונר או למוסד סגור, אבל צריך לתת להם את כל הצ'אנסים בעולם לפני שעושים את זה.

"ואני לא מרברת על הילד שלי, שנתפס באמת בפעם הראשונה בעבירה חמורה. יש שם ילדים שנכנסים בגלל גניבת אופניים, נשפטים לחודשיים ואחר כך מסתככים ומבלים את כל חייהם במוסדות כאלה".

להגן על הילדים

חני היא אישה לוחמת. היא רוצה להקים ועד של הורים לילדים הנתונים במעונות סגורים. היא היתה רוצה ליצור אירגון שיפקח על הנעשה במקומות אלה ויתן יד עוזרת בעת הצורך. "יש שם ילדים שאין להם הורים, או שהוריהם נמצאים בבתי סוהר או בבתי-חולים לחולי-נפש, והי ילדים האלה ממש חסרי-הגנה. גם עליהם צריך מישהו להגן", אמרת חני.

חני מבקשת כי למי שיש תלונות בנושא מוסדות סגורים, או רוצה ליצור קשר איתה, יכתוב להעולם הזה, ואנו נעביר את החומר לתעוררתו.

אילנה אלון

הורוסקופ
(המשך מעמוד 37)

כשלפחות נשענים על הביטחון שנותן מקום עבודה קבוע.
בשנה הבאה המצב בהחלט עומד להשתנות לטובה. יוצאים מכלל זה אותם העוסקים בכתיבה, תקשורת, ייעוץ ובכלל, עבודה עם קהל. אלה יעשו חיל, ומחודש פברואר הם ירגישו שאנשים נפתחים אליהם. מוכנים להאזין להם ולקבל את דעתם. גם האמנים שבין הקשתים (וכאלה יש הרבה) יוכלו להתקדם ולבטא את עצמם ביתר שטף וקלות מאשר בשנים הקודמות.

כספים

בנושא זה מצבם של הקשתים אינו רע. נכון שכללית המצב הכלכלי במדינה אינו טוב ביותר, אך אישית לקשתים יש יותר מזל, ומזל זה מלווה אותם גם בתקופות קשות.

יופיטר, כוכב השפע, שוהה כעת במזל גדי, הוא בית הכספים והרכוש. לכן ברגע זה יכולים הקשתים לקצור את היבול שזרעו בשנים שעברו. אפילו אותם שנתקלים בקשיים, כדאי שיידעו שהקושי הוא זמני בלבד. וכדרכם של הקשתים, גם השנה ישחק להם מזלם והם יוכלו לשפר את מצבם. כוכב יופיטר, שהוא כוכבם של הקשתים, עובר בחודש פברואר לבית השלישי, לכן כדאי להספיק ולראגן כל מה שאפשר עד לאותה תקופה.

בריאות

כאן המצב אינו פשוט. שני הכוכבים סטורן ופלוטו שוהים בבית ה-12, ומרמזים על כך שבריאותם של הקשתים אינה כתמידי. מאחר שהרגישות שלהם בדרך-כלל באיזור הגב, הכבד ואנגי-הירכיים, כדאי שלא יזניחו את עצמם וידאגו לגשת בזמן לרופא. אם הם מרגישים צורך בכך, הבית ה-12 רומז על "בילוי" במקומות סגורים. בתי-חולים נמצאים בקריטריון זה. לכן רצוי להקדים תרופה למכה ולהימנע מבעיות מיותרות.

לימודים

כאן אפשר לבשר רק בשורות טובות. מי שהתקשה להתרכז או להתמסר ללימודים בשנים עברו, ימצא שהשנה קל לו ללמוד. זה פשוט יבוא מעצמו: התפיסה תהיה טובה, הפתיחות תהיה גדולה ובעיקר החשק ללמוד ולהתעניין בדברים חדשים. אפילו תלמידים בבית-הספר העממי ירגישו שיותר קל להם לקבל את המיסגרת הקשה של בית-הספר, שבו כליכך קשה להם להשלים עם ההגבלות והאיסורים. תיכוניסטים וסטודנטים יעשו חיל, יצליחו בביטחון, יספרו ציונים ויקבלו הצעות מושכות ומעניינות. אפילו מעמדם אצל המורים והמרצים ישתפר, ולדבר זה הם בהחלט לא רגילים. בגלל הרגלם לבטא את מחשבותיהם ודעותיהם בקול רם וללא חשש.

ומה שבינו לביתה

התחום הזה הוא הרגיש ביותר בשנים האחרונות. אוראנוס גרם לקשתים רבים לקום ולעזוב את המישפחה, לנתק את הכבלים ולהתחיל בחיים חדשים. מאחר שאוראנוס ממשיך לשהות במזל קשת, הוא עלול להביא קשתים נוספים לאותו מצב. כשהם לוקחים להם חופש מהמיסגרת הקבועה. באותה מידה הוא עשוי להביא את אותם שעד היום לא רצו לראות את עצמם במיסגרת מחייבת, לרצות להינשא ולהקים להם בית. דרכיו של אוראנוס מוזרות. חלק מהקשתים אכן יסבלו מניתוקים, ואילו אחרים יצטרכו להרגיל את עצמם לצורת חיים שונה.

החום בהיר, לא עצמי, אבל אומרים גם אוהבת להתלכש...
...יא תשמח להכיר אותך, אם אתה בסכיבות 30-40, נאה, אדם נעים, חכם, פתוח, שרודע להיות חבר, רק לא נמוך, בבקשה. המצב המישפחתי שלך באמת לא משונה, רק שתהיה פנוי.

סוויץ' בראש

תרושו לי התכתבות פרטית עם כמה קליינטיים.

לרוני מירושלים: בחיך, בפעם הבאה שאתה מוצא תמונה בקולוסיי-אום, או בכל מקום אחר, אולי תדאג שהיא תהיה מאיכות טובה יותר? לא גזורה בצורה משונה ולא מקוממת. זאת ששלחת לא תעבור בדפוס.
לאילן ג' מתל-אביב וליוסי ד' מרמת-גן: בחיי שיש לכם טעם טוב — כתבתם אל אחת היפות שכיכבו

רווקה ואוהבת

"אני בת 31, רווקה", כתבתם (1061/84), "העיטוקי: שיווק ומכיר

הרוועה מבין שמן

אני לא יודעת אם תת-אלוף מסויים בצה"ל, בקריה בתל-אביב, ליתר דיוק, יודע עד כמה הוא בר-מזל: כל בוקר הוא נכנס למישרד, והדבר הראשון שהוא רואה מול העיניים זה חיובתה המקסים של מזכירתו רב"ט טלי קאופמן. פרט לחיוך, יש לה גם עיניים ירוקות, אף סולד, שיער חום, חלק וארוך ו-1.70 מטר גובה.
היא בת 19, גדלה בכפר הנוער בן-שמן, כי אביה הוא מנהל בית-הספר היסודי שם. בשעות הערב היא לומדת בקורס לעיתונות, אבל זה לא תפס אותה והדבר היחיד שהיא למדה שם זה שקורסים כאלה היא לא עושה יותר. לפני שנה היא קראה

טלי קאופמן

מודעה בעיתון, שהבימאי יקי יושע מחפש שחקנית. היא התייצבה, גברה על מאתיים מועמדות, וזכתה בתפקיד נשי מישני, לצד ענת עצמון. הסרט, מכת שמש, ירד מן המסכים די-מהר, אבל לטלי נותרו זיכרונות נעימים מן החוויה. אין לה חלומות בנושא, אבל אם יהיו הצעות מעניינות, היא עשויה להגיד כן.
העריכים שסגנה בכפר חשבוים לה: יושר, חברות עמוקה, אהבת העבודה. כל השנים עבדה בצאן — רעתה את הכבשים, חלבה, טיפלה בטלאים. יופי של רועה, אם כי לנגן בחליל היא לא יודעת. כל פעם כשהיא מגיעה לביקור, היא הולכת לבקר את הכבשים, כרגע, לכמה שנים, חיי העיר מתאימים לה. אבל בסופו של דבר היא רוצה לחזור אל הצבע הירוק ואל השקט.

במדור הזה, אבל מה לעשות, לנערה יש חבר קבוע, והיא הרויעה לי בפרוש שער להוריעה חרשה אין לאף אחר צ'אנס אצלה. למה אני מספרת לכם את כל זה? כדאי שלא תצפו לתשובה ממנה. רוצים מיכתבים אחרים — כתבתם טוב, אבל הפעם אלצי.
לצבי ק' מירושלים: איפה אתה חי? המדור לי-לה-לו שבק חיים זמן, עיוב שטויות עם "מטרה אינטימי" מית". (תמיכה נדיבה". עושה סוויץ' בראש, תתאמן בכתיבת מיכתבים יפים, ותחזור אלי לבחינה במועד ב'.

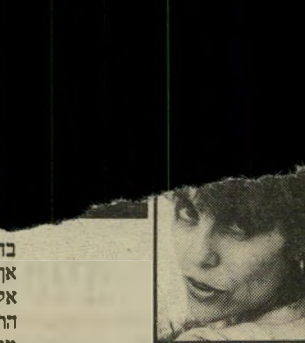

בחורה נאה לה... אף חיים משותפים. לכתוב ישירות אל ת"ד 3348, חדרה. זאת הפעם הראשונה שאני שומעת שמישהו מתפאר שיש לו עבודה קבועה. נו טוב, שיהיה. אם זה עושה עלייך רושם, מגיע לך.

קטע משיחה אחרי התנונה: כמובן שאוכל להתקיים מהמש" כורת שלך. אבל ממה אתה תחיה?

רווקה ואוהבת

"אני בת 31, רווקה", כתבתם (1061/84), "העיטוקי: שיווק ומכיר

נ'טלמן למופת

"אני גרוש, בן 30, אב לבת בגיל שנה וחצי, שאני מטורף עליה, שנמצאת אצל אשתי לשעבר", כתב (1058/84), "גובה 1.80 מטר, טיפוס ספורטיבי, אוהב לצלול בים וקולנוע. אני לא מה שקוראים גבר ישראלי טיפוסי. קצת יותר מעורן. ג'נטלמן למופת, אבל בלי הגומות בנושא כמעשים יש יום-יום. אני מתכוון יותר לצד היגשי. קשה לי לתאר את עצמי מבחינה חיצונית. אני חושב שאני בסדר. הייתי יכול להגיד יותר, אבל מעריף לא לחלף לעצמי ציונים ומחמאות. זאת שתהמר עליי, סימן שהיא מסתפקת במה שכתבתי עד כאן, ואיננה זקוקה לתיאורים. האשה האיריאליט בעיניי היא אשה שהיא אשה, נשית מאוד. יש הרבה שחושבות שהן נשים, בזכות העובדה שהן נקבות, אבל לא יודעות מה זה גבר. חשוב לי איך היא נראית. שתהיה יפה, אבל לא כמו אחת שיצאה מהקטלוג של פלייבוי. שיהיה לה יופי טיבעי, שתהיה אמיתית, לא משחקת, שתהיה לה קצת תמימות בזווית הפה. הגיל לא חשוב לי. ודבר אחרון — שהיא תשמח שהיא פגשה אותי".

יכולתי להיות נורא מאושרת אילו ניתן היה למזג את התכונות של שניהם. דמי הוא בחור נחמד, רציני ועשיר רוצה להתחתן איתי.

רוצה הכן

(1059/84) היא גרושה פלוס שניים, בת 34 אבל נראית פחות, עוסקת בתפקיד ניהולי. היא נאה, 1.66 מטר גובה, שיער בהיר, ארוך ומתולתל ועיניים ירוקות. אומרים לה שהיא חתיכה, אבל היא לא אוהבת את המושג הזה. היא רגישה, דינמית, לא יושבת בבית. טוב לה בחיים, אבל כדי להשלים את הטוב הזה, היא מחפשת אותך — נאה, אינטליגנטי, מסודר היטב, רגיש, רומנטי, כנאדם עם נשמה, בסכיבות ה-40. "אני בעצם רוצה הכל, לא?" היא שואלת. נכון, וזו בהחלט זכותך, מותק.

שכל זה מה שגבר מחפש אצל אשה. אחרי שמצא את כל היתר.

מספיק מטורפת

הוא בן 36, גרוש, עוסק בטיק שורת. זה כל מה שהוא סיפר לי על עצמו. מצהערת. אבל תוכלי ללמוד משהו עליו לפי השורות הבאות: "מחפש אותך, אינטליגנטית, בעלת אופי חזק וחוש-החומר בריא. מצד אחד רצינית כמו איינשטיין ומצד שני מספיק מטורפת לצאת כלילה חורפי גשום לטייל יחפה על שפת הים. יודעת להיות קשוחה ורכה, כשי צריך. אוהבת להתפנק ויודעת לה עניק, רצוי גרושה, מגיל 29 ומעלה". השם שלו, אצלי, הוא (1060/84)

האם הינך מבלה בנעימים מאז קיבלת את מישרת מזכיר הלישכה? — מפקידה לפקידה.

היכרות אמיתית

בן 25, נחמד ורציני, פלוס דריה, פלוס עבודה קבועה, מעוניין להכיר